

РЕШЕНИЕ

№ 18464

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2370** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „Люлин 2012“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], чрез упълномощен адвокат, против Решение № 77 от 08.01.2025г., постановено по н.а.х.д. № 12245/2024г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение. С решението е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 694963-F685059/13.03.2023г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП), с което на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1200 лв. за нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС.

В жалбата са изложени оплаквания за неправилност на решението като издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон - касационно основание в по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Касаторът оспорва извода на решаващия съд, че нарушението е доказано. Счита че, решаващият съд е възприел безкритично фактическата обстановка, базирайки се единствено на показанията на актосъставителя. В заключение твърди, че случаят е маловажен. Иска отмяна на въззивното решение, като съдът постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Претендира разноси.

В съдебно заседание, ответникът по касация – началникът на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез пълномощник, оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 06.11.2022г., около 14:40 часа, била извършена данъчна проверка на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – аптека, находящ се в [населено място],[жк], [улица]до [жилищен адрес] стопанисван и експлоатиран от „Люлин 2012“ ЕООД. В хода на проверката свидетелят Г. - инспектор по приходите в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, извършил наблюдение в търговския обект, след което извършил контролна покупка на една опаковка „Стопацид“ на стойност 1,70 лева, заплатена в брой. Сумата била приета от служител на дружеството - А. А. Ц., магистър-фармацевт, като за приетата сума не бил издадена фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон), а била издадена бележка, която не притежавала характеристиките на фискален бон. След като проверяващите се легитимирали, установили, че в обекта има инсталирани и функциониращи два броя фискални устройства (ФУ) модел DATECS DP-25X вер. 2 с ИН на фискалното устройство DT5 78908 и фискална памет 02578908 и DATECS DP-25X с ИН на фискалното устройство DT578736 и фискална памет 02578736. От ФУ били изведени дневни Х отчети (междинни отчети), както и преброени наличните парични средства в двете каси. Установена била положителна разлика във касовата наличност. Констатациите от извършената проверка са обективирани в протокол за извършена проверка № 0127307/06.11.2022 г.

Въз основа на установеното при проверката, а именно, че за извършената контролна покупка на една опаковка „Стопацид“ в нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС не е издаден фискален касов бон, спрямо „Люлин 2012“ ЕООД бил съставен Акт за установяване на административно нарушение сер. АА № F685059/15.11.2022г. Актът бил предявен за запознаване на представителя на дружеството, който го подписал без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

След запознаване с преписката началникът отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП издал НП № 694963-F685059/13.03.2023г., с което на основание чл.185, ал.1 от ЗДДС е наложена на касатора имуществена санкция в размер на 1200 лева, предвид, че нарушението е първо.

При така приетата за установена фактическа обстановка, СРС извел изводи, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл.42 и 57 ЗАНН. Спазени са давностните срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. По същество съдът е приел, че вмененото административно нарушение е извършено и доказано, доколкото за извършената контролна покупка не е издадена касова бележка от някое от монтираните в обекта и работещи фискални устройства. Съдът е намерил, че санкцията е малко над законовия минимум и така определеният ѝ размер е справедлив и съобразен с чл.12 от ЗАНН. При тези аргументи съдът е потвърдил издаденото наказателно постановление.

Правилно е прието от съда, че се доказва извършеното на 06.11.2022г. административно нарушение от „Люлин 2012“ ЕООД в стопанисвания от дружеството обект в [населено място],

[жк], [улица]до [жилищен адрес] изразяващо се в неиздаване на фискална касова бележка от регистрираното фискално устройство. Съгласно чл.118, ал.1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

Настоящата инстанция намира обаче, че СРС не е съобразил, че са налице предпоставките на закона за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, поради което постановеното решение е неправилно.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Законодателят не е изключил определен вид засегнати обществени отношения, както и формалните нарушения от обхвата на чл. 28 от ЗАНН.

От горното определение следва, че при преценката за маловажност освен посочените от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Конкретно, преценката се извършва с оглед засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В случая нарушението е маловажно, защото стойността на покупката от 1.70 лева е ниска, нарушението е за първи път, като защитаваните от правната норма обществени отношения са засегнати в незначителна степен. Съдът намира, че налагането на имуществена санкция, дори и в най - ниския предвиден в закона размер, се явява непропорционално и не би отговорило на основната цел, заложенa в чл.12 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е също израз на принуда и прилагането ѝ към случая би постигнало целите на индивидуалната превенция. Така в конкретния случай, генералната и специалната превенция на наказанието би могла да се осъществи в достатъчна степен именно като деецът бъде освободен от административнонаказателна отговорност и предупреден.

С оглед изложеното, решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него се постанови друго такова, с което да се отмени оспореното наказателно постановление, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора, следва да му бъдат присъдени общо 500 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение за въззивна съдебна инстанция, съгласно договор за правна помощ от 13.08.2024г.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен

съд София-град, XXVI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 77/08.01.2025г. постановено по н.а.х.д. № 12245/2024г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 694963-F685059/13.03.2023г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите, с което на „Люлин 2012“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1 200 (хиляда и двеста) лева, на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, като на основание чл. 63, ал. 4, вр. с ал. 2, т. 2 от ЗАНН ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя „Люлин 2012“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Люлин 2012“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], разноски в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: